

Sabırlı Sükût

Gelmişti makama arz-ı hâl için,
'Bey' dedi, diklendi, çattı kaşını.
Bir çalım, bir tafra attı o biçim,
'Hey' dedi, diklendi, çattı kaşını.

Kapıdan bir hava, girdi içeri,
Kurulup koltuğa süzdü her yeri,
Bir ferman gibiydi istedikleri,
'Duy' dedi, diklendi, çattı kaşını.

İstedi amiri gergin havayı,
Ederek bir ikram yumuşatmayı,
Çağırdı çaycayı... Uzattı çayı,
'Koy' dedi, diklendi, çattı kaşını.

Anlattı meğerse ne cevher varmış,
Köyleri ne başkan, bakan çıkarmış,
Vekille yakından akrabalarmış,
'Boy' dedi, 'soy' dedi, dikti başını.

Neyse savuşturdu, çıktı dışarı,
Ardından hayretle baktı yukarı,
Boşuna okuduk biz okulları,
'Vay' dedi, sabırla, eğdi başını.

Gördü ki idare halkı zor işmiş,
Kimi büsbütün ham, kimi çok pişmiş,
Zaman da devran da ne çok değişmiş,
'Hey' dedi, sabırla, eğdi başını.

Bakındı bir süre şöyle bir yöne,
Düşündü az kaldı, zaten tayine,
Söylendi sessizce kendi kendine,
'Oy' dedi, sabırla, eğdi başını.

İlyas MEMİŞ
Ardeşen Kaymakamı

* Abdurrahim KARAKOÇ'un İsyanlı Sükut Adlı Şiirine Nazire